

ДОКТОРУ ВЕТЕРИНАРНИХ НАУК В. Й. ІЗДЕПСЬКОМУ – 70 РОКІВ



ветеринарних наук, професор Віталій Йосипович Іздепський.

Народився В. Й. Іздепський 5 вересня 1943 року в с. Барські Чемериси Вінницької області. В 1966 році він поступає до ветеринарного факультету Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Після закінчення інституту (1971 рік) Віталій Іздепський працює головним ветеринарним лікарем спецгоспу з відгодівлі молодняку ВРХ на Звенигородщині. Ще працюючи на виробництві майбутній вчений зацікавився патогенезом некрозу Ахіллового сухожилку у бугайців. Після восьмирічного практичного досвіду і вміння успішного проведення наукових досліджень, В. Й. Іздепський у 1978 році був запрошений до рідної «Альма матер» на посаду асистента кафедри хірургії, де вже лише через два роки успішно захищає кандидатську дисертацію, а в 1986 році – одержує вчене звання доцента.

Наукові інтереси Віталія Йосиповича завжди спрямовані на вузлові проблеми ветеринарної хірургії, його стиль як дослідника відрізняються масштабністю і сміливістю задуму в поєднанні з точністю експериментального вирішення. Дивна наукова плідність діяльності В. Й. Іздепського. У його творчому шляху не було спадів або безплідних періодів, хоча він завжди йде незвіданими шляхами в найбільш важких і темних областях науки. Воістину науковий прорив у ветеринарній хірургії В. Й. Іздепський проводить у 1993 році, який

Кожна людина проходить на землі свій унікальний шлях. У славній плеяді відомих діячів ветеринарної науки особисте місце займає провідний вчений у галузі ветеринарної хірургії, доктор професор Віталій

увінчується успішним захистом докторської дисертації на тему: «Артрита у свиней: патогенез і патогенетичні методи лікування». В цьому ж році його призначають завідувачем кафедри незаразної патології ПНКСВМ при Білоцерківському сільськогосподарському інституті.

У 1999 році він переводиться до Полтавського сільськогосподарського інституту, а починаючи з 2006 року – очолює кафедру хірургії та хвороб дрібних тварин Луганського національного аграрного університету.

Головною науковою тематикою професора В. Й. Іздепського є вивчення патогенезу й опрацювання патогенетичних методів лікування при запальних процесів у тварин. Результати його наукових досліджень та оригінальні ідеї висвітлені в понад 200 наукових працях. Велику увагу Віталій Йосипович приділяє підготовці наукових кадрів. Під його керівництвом підготовлено і захищено 4 докторських і 12 кандидатських дисертацій.

Одним з найважливіших впливів, який він чинить на молодь, це постійне прагнення направити їх на принципові, вузлові питання, не дати заритися в деталізації вже відомих явищ. Віталій Йосипович намагається показати своїм учням принципові сторони в власній роботі, пояснює, переконує, а іноді і змушуючи залишити цікаві та реальні шляхи, заради більш важливих, хоча і менш реальних. Він допомагає побороти страх перед новою областю, відірватися від обжитого і вже добре знайомого. Постійні труднощі входять у звичку. Втрачається смак до легкого успіху. З'являється свідомість того, що ти на передовій лінії і можеш йти вперед та вирішувати принципові питання.

Колектив факультету ветеринарної медицини Луганського НАУ щиро вітає Віталія Йосиповича з ювілеєм і бажає міцного здоров'я на багаті роки, родинного затишку і творчого спокою.

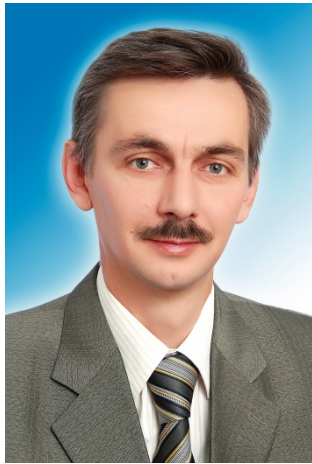
СИМОНОВИЧ ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА – 50 РОКІВНА СЛУЖБИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ!



Ветеринарна громадськість нашої країни – Миколаївської, Донецької, Сумської, Луганської та Ленінградської і Новгородської областей Росії щиро вітають видатного ветеринарного лікаря і педагога, почесного професора Луганського національного аграрного університету – Сімонович Валентину Миколаївну із значним ювілеєм – 50 років у ветеринарній службі. Народилась Валентина Миколаївна 25 листопада 1945 року у м. Новосибірську в сім'ї службовців. У 1949 році разом з батьками переїхала до України. З 1952 по 1959 рік навчалась у Братській середній школі Миколаївської області. Після закінчення якої вступила до Новополтавського зооветеринарного технікуму, який закінчила у 1963 році і вступила на посаду спочатку ветеринарного фельдшера Новомар'янівської ветеринарної дільниці, а потім – ветеринарного фельдшера протиепізоотичного загону Братської станції по боротьбі з хворобами тварин Миколаївської області. З 1967 року працювала у Первомайській ветеринарній

станції і ветлабораторії Донецької області. У 1970 році вступила на перший курс Ленінградського ветеринарного інституту. Після закінчення якого, у 1975 році, отримала розподіл до Новгороду в обласну ветеринарну лабораторію на посаду старшого лікаря-вірусолога. Допитлива та настирлива Валентина Миколаївна у 1977 році повернулася до ветеринарного інституту і працювала старшим науковим співробітником на кафедрі епізоотології та одночасно навчалась у заочній аспірантурі. Науковим керівником якої був В. П. Урбан академік Російської сільськогосподарської академії, заслужений діяч науки РФ, доктор ветеринарних наук, професор Санкт-Петербурзької академії ветеринарної медицини. У 1983 році захистила дисертацію на тему «Сальмонеллез в откормочном хозяйстве промышленного типа» та отримала ступінь кандидата ветеринарних наук і була зарахована на посаду асистента кафедри незаразних хвороб. У 1988 році пройшла за конкурсом на посаду доцента кафедри внутрішніх незаразних хвороб і фармакології Сумського філіалу Харківського сільсько-господарського інституту імені В. В. Докучаєва. З 1997 зарахована на посаду доцента кафедри біології тваринництва Луганського сільськогосподарського інституту, а з 2000 – кафедри анатомії і фізіології тварин та з 2008 року – фізіології і мікробіології ЛНАУ. На протязі більше десяти років очолювала профспілкове бюро нашого факультету. Колеги, студенти, рідні та близькі вітають ювіляра із значною датою у її житті та бажають міцного здоров'я, довголіття, яскравих днів, гармонії та родинного тепла.

БУБЛИКУ ВОЛОДИМИРУ МИКОЛАЙОВИЧУ – 50 !



Бублик Володимир Миколайович народився 16 серпня 1963 року у селищі Мала Данилівка Дергачівського району Харківської області у родині службовців. Після закінчення середньої школи в 1980 році вступив до Харківського зооветеринарного інституту на ветеринарний факультет, який успішно закінчив у 1985 році і за розподілом працював на посаді головного ветеринарного лікаря у колгоспі імені Карла Маркса Ново-Водолажського району Харківської області. У цьому ж році був призваний до лав Радянської Армії. Після повернення успішно здав іспити до аспірантури у Науково-дослідний Інститут тваринництва Лісостепу та Полісся УРСР, м. Харків. Покликання до наукової діяльності та праці з молоддю він прийняв від свого батька М. В. Бублика – доцента ХЗВІ. Науковим керівником ювелюра був видатний фізіолог, доктор біологічних наук, професор В. В. Цюпко. Дослідження, які виконували в лабораторії фізіології і біохімії були присвячені вивченню фізіолого-біохімічних основ травлення, проміжного обміну, молокоутворення, гормональної регуляції і закономірностей ростусільськогосподарських тварин.

У 1992 році В. М. Бублик захистив дисертацію за темою «Распределение энергии между отложением в теле и молокообразованием у коров с различным уровнем молочной продуктивности и под влиянием экзогенного гормона роста» та був призначений на посаду молодшого наукового співробітника, а з 1994 старшого наукового співробітника лабораторії фізіології і біохімії сільськогосподарських тварин НДІ тваринництва. З 1994 по 1998 рік працював доцентом кафедри епізоотології, організації ветеринарної справи Харківського зооветеринарного інституту. У цей час наукова діяльність В. М. Бублика була спрямована на поглиблене вивчення та удосконалення методів профілактики та боротьби з шлунково-кишковими захворюваннями телят і поросят. У 1998 році, в зв'язку з відкриттям факультету ветеринарної медицини в Луганському сільськогосподарському інституті, він був запрошений на посаду доцента кафедри анатомії і фізіології. З 2000 року очолює кафедру анатомії і фізіології тварин і вже більше 15 років працює на посаді зам. декана факультету ветеринарної медицини. В зв'язку з реорганізацією кафедр у 2001 році спочатку очолював кафедру фізіології і внутрішніх хвороб тварин, а з 2008 року – фізіології і мікробіології. Любов до професії Володимир Миколайович передав і сину Євгену, який у 2010 році вступив до нашого університету на факультет ветеринарної медицини. Співробітники та колектив факультету ветеринарної медицини щиро вітають Володимира Миколайовича з ювілеєм і бажають щастя, здоров'я, творчого натхнення та успіхів у розвитку сучасної ветеринарної науки.